

Sygn. akt III AUa 1499/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Irena Goik (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Pietrzak SSA Marek Procek
Protokolant	Beata Gandyk

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2012r. w Katowicach
sprawy z odwołania A. Z. (A. Z.)
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.
o emeryturę
na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.
od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Katowicach

z dnia 6 czerwca 2012r. sygn. akt XI U 2147/11

oddala apelację.

/-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA I. Goik /-/ SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1499/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 czerwca 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu A. Z. prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku Nr 8 poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu przedstawionej decyzji organ rentowy podniósł, że na podstawie dowodów dołączonych do wniosku ubezpieczonego A. Z. organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku 14 lat, 9 miesięcy i 28 dni pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Odwołanie od przedstawionej decyzji wniósł ubezpieczony A. Z. domagając się jej zmiany i przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych argumentując, iż po dniu 31 lipca 1981 roku nadal pracował jako kontroler jakości na wydziałach produkcyjnych, których pracownicy otrzymywali dodatek za pracę w szczególnych warunkach a jako kontroler jakości pracował do 1986 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2012 roku sygn. akt XI U 2147/11 Sąd Okręgowy w Katowicach Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych XI Wydział Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych począwszy od dnia 25 kwietnia 2011 roku.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że organ rentowy uznał jako zatrudnienie ubezpieczonego w warunkach szczególnych okresy od 30 października 1972 roku do 31 lipca 1981 roku (8 lat, 9 miesięcy i 1 dzień), od 1 lipca 1992 roku do 31 marca 1997 roku (4 lata i 9 miesięcy), od 1 kwietnia 1997 roku do 31 grudnia 1998 roku (1 rok i 9 miesięcy). Sąd Okręgowy ustalił zatem, że łączne okresy pracy w warunkach szczególnych ubezpieczonego A. Z. wynoszą 15 lat, 3 miesiące i 1 dzień. Sąd ustalił również, iż organ rentowy uznał jako pracę w warunkach szczególnych okres wynoszący 14 lat, 9 miesięcy i 28 dni odliczając od okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych okresy korzystania z zasiłków chorobowych.

Zdaniem Sądu Okręgowego okoliczność, że ubezpieczony A. Z. przed dniem 1 września 1999 roku spełnił warunek 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych powoduje, że nie można do jego sytuacji prawnej stosować przepisu art. 32 ust. 1a obowiązującego od 1 lipca 2004 roku, który wyłącza z okresów pracy w warunkach szczególnych okresy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby. Tym samym w ocenie Sądu I instancji ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się ponad 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Sąd pierwszej instancji zwrócił przy tym uwagę na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2008 roku (K. 33/06, OTK-A 2008 nr 6 poz. 106), gdzie uznano za właściwą dla oceny konstytucyjności omawianego przepisu chwilę powstania prawa podmiotowego, w tym wypadku prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach i oddalono zarzut, że zmiana warunków emerytalnych prowadzi do naruszenia praw nabytych. Stwierdzono, że oceniana zmiana może mieć zastosowanie wyłącznie na przyszłość. Sąd Okręgowy wskazał, iż z wyroku Trybunału Konstytucyjnego wynika, że rozstrzygnięcie to należy stosować do stosunków powstałych po dniu 1 lipca 2004 roku oraz do stosunków zamkniętych, zakończonych nabyciem prawa do emerytury przed tym dniem. Natomiast w stosunku do pracowników, którzy nabyli prawo do emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych przed dniem 1 lipca 2004 roku należy uwzględnić aspekt ochrony istniejących w dniu 1 lipca 2004 roku praw tymczasowych zagwarantowanych w powołanym przepisie i prowadzących do nabycia prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy powołał się również na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2011 roku I UK 12/11, w którym wyraził swój pogląd co do stosowania

art. 32 ust. 1a pkt 1.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Apelację od wskazanego rozstrzygnięcia wniósł organ rentowy.

Wnoszący środek odwoławczy zaskarżył opisany wyrok w całości zarzucając mu naruszenie prawa materialnego a w szczególności art. 32 ust. 1 a i art. 184 ust. 1

i ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227

ze zm.). W oparciu o przedstawiony zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie, że ubezpieczony nie udowodnił wymaganego okresu pracy

w szczególnych warunkach, nie spełnił warunków do nabycia prawa do emerytury od 25 kwietnia 2011 roku, a w konsekwencji o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu przedstawionego środka odwoławczego podkreślono,

że zgodnie z art. 32 ust. 1a ustawy emerytalnej przy ustalaniu okresu zatrudnienia

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 roku wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, co powoduje, że organ rentowy prawidłowo ustalił staż pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie i podlega oddaleniu.

Zdaniem Sądu Odwoławczego zaskarżony wyrok z dnia 6 czerwca 2012 roku sygn. akt XI U 2147/11 odpowiada bowiem prawu. Sąd pierwszej instancji przeprowadził prawidłowe postępowanie dowodowe, nie naruszył przepisów prawa materialnego ani postępowania, zaś poczynione przez niego ustalenia faktyczne Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za swoje.

W pierwszym rzędzie zwrócić należy uwagę na okoliczność, iż przepis art. 32 ust. 1a został dodany do ustawy emerytalnej przez art. 1 pkt 16 ustawy z dnia

20 kwietnia 2004 roku o zmianie ustawy emerytalnej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 roku Nr 121 poz. 1264) zmieniającego ustawę emerytalno-rentową

z dniem 1 lipca 2004 roku. Zgodnie z treścią omawianego artykułu przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnienia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 roku wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Ustawodawca wprowadzając zmiany pojęcia „ zatrudnienia w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze” nie uchwalił przepisów międzyczasowych, w związku z czym zakres stosowania art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej był przedmiotem skargi konstytucyjnej opartej na zarzucie jego niezgodności z art. 2 i 32 ust. 1 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 10 lipca 2008 roku (K. 33/06,

OTK-A 2008 Nr 6 poz. 106) uznawszy za właściwą dla oceny konstytucyjności omawianego przepisu chwilę powstania prawa podmiotowego, w tym wypadku prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, oddalił zarzut, że zmiana warunków emerytalnych prowadzi do naruszenia praw nabytych. Stwierdził, że oceniana zmiana może mieć zastosowanie wyłącznie na przyszłość.

Natomiast Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 lipca 2011 roku wyraził pogląd, że wykazanie w dniu 1 stycznia 1993 roku określonego w art. 184 ustawy emerytalnej okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach wyłącza

ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego według zasad wynikających z art. 32 ust. 1a pkt 1 obowiązujących po dniu 1 lipca 2004 roku.

Przeniesienie powyższych rozważań na grunt niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, że trafnie Sąd Okręgowy stwierdził, że w związku z tym, iż ubezpieczony spełnił przed dniem 1 września 1999 roku warunek 15-letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych nie można w sytuacji prawnej ubezpieczonego zastosować art. 32 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 ze zm.).

W tej sytuacji słuszne jest stanowisko Sądu Okręgowego, że ubezpieczony spełnił warunki z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS do nabycia prawa do emerytury.

Podniesione przez organ rentowy w apelacji argumenty nie zasługują na uwzględnienie opierają się bowiem li tylko na odmiennej wykładni obowiązujących przepisów prawa i zacytowaniu orzecznictwa nie znajdującego uzasadnienia w stanie faktycznym i prawnym niniejszej sprawy

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA I. Goik /-/ SSA M. Procek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek